

AZARY, János - ref. lelkész

1882 - 1949

11/25

10/31

(67-77)
Ann Arbor
Mich



A. Azary

REV. JOHN AZARY, born in Hungary,
Nov. 25, 1882. Ordained, 1915. Died at Ann
Arbor, Mich., Oct. 31, 1949, in retirement.
Age, 66-11-6. Mich. Inland, Synod.

Hét évvel ezelőtt betegsége arra kényszerítette, hogy lemondjon a daytoni és middletowni gyülekezetekben húsz éven át hűséggel viselt lelkesítő állásáról. Szíve azonban mindig oda vonzotta vissza és végső óhajtása is az volt, hogy a daytoni szép Memorial Park temetőben helyezték testét végső nyugalomra. Október 31-én halt meg Ann Arborban, november 3-án temették el. Délelőtt már odaállottak a daytoni egyházatanács tagjai tiszteletbeli őrségnek a templomban felavatolozott koporsó mellé és ott állottak a délutáni szertartás végéig, mit Dr. Dikovicz János bloomfieldi tanár, Papp Károly, Szüle Miklós, Tóth Mihály és Harsányi Andor lelkészeink végtek.

Azary János az abaujmegyei Garbócon született 1882-ben; most novemberben töltötte volna be hatvanhétedik életévét. Életének legkiemelkedőbb eseménye a daytoni teológiai szemináriumban végzett tanári munkája volt. A Magyarországból jött teológusok mellé hívta be a teológiai tanárkara, mint helybeli lelkész, hogy ezeket a diákokat angol nyelvű oktatásban részesítse, egyúttal pedig a magyar egyháztörténelem és egyházalkotmány köréből is tartson velük kurzusokat. Kiváló ifjak jártak

akkor a daytoni szemináriumban. Vasady Béla, Dobos Károly, Tóth Kálmán, Csorba Zoltán, ifj. Czegléd Sándor, Nagy Béla, Boda József, Bészörményi Ede, Szőke László és mások, akik mind visszatértek Magyarországra. Szabó István azonban visszajött, ugyancsak Vasady Béla is, Szőke István és Szabó Antal pedig ittmaradtak amerikai szolgálatban. Amikor a daytoni szemináriumot átvitték St. Louis külvárosába, Webster Groveba, ez a munka megszűnt.

Elete utolsó éveit, mint az Ann Arbor katonaságnál öreg katonáinak lelki gondozója töltötte. Megírta emlékiratait is, de azoknak kiadására a mi szegényes viszonyaink között nem is mert gondolni. Hűségben gondozta feleség, Ludman Sándor lelkészünk Mariska leánya. Három fia és egy leánya maradt. A temetőben szüleinek magyarországi sírjáról hozott földet hintettek sírjára. E földről szép költeményt is küldött be lapunkhoz, mit nagy terjedelme miatt sohasem tudunk közölni, de most kegyeletünk jeléül ide iktatjuk utolsó versszakát, — utolsó szavaival valva elköltözött barátunktól:

"Aki hisz én bennem,

Ha meghal is é az!

E hitben, Kedvesim, búcsuzom tőletek!
Siri nyugalmatok' többé nem zavarom;
Siron tul az Urnál megváltva, veletek
Lesz majd ott örökre szebb találkozásom.
Pihenjetek békén az őshaza keblén —
Vajha siri álom' én is itt tölthetném!
Óh, de hivatásom uj hazamba vezet,
S nekem ott ássák meg a pihenő helyet.
Ott engesztel ki majd az ősanya engem,
Ha sirotok rögtét sírja teszki velem.

Isten veletek hát
A viszontlátásra!

On my insistence, Azary in his
long sickness wrote his
memoirs in Hungarian,
a large + interesting work
in possession of his widow

(A család Nagy István Azar
Középből származott)

Egikaga báróságra lett
A. J. J. báró részvevő
az 1681-i országgyűlésen
(Szerepe: A főrendi ház
története)

A család kihalt

(A. J. J. Pál 15 éves korában került
Amerikába és pennsylvaniai
szentmártyásban dolgozott egy
évig)

